

متن پرسش

سلام استاد عزیز: جسارت هست ولی دوست عزیزم در سوال ۲۳۱۵۸ با عنوان «ما و نجات از سلطه‌ی واهمه» خوبه توجه کنند این مشکل برای ما هم غیرقابل تصور بود که حل بشه اما بصورت عجیبی با رعایت و توجه به دو تا نکته شد. یکی اینکه بقول یک روحانی بزرگواری قلاده شیطان رو نباید باز کرد یعنی شرایطی که امکان ارتکاب هست رو نباید فراهم کرد و دومی اینکه قرآن می فرماید که در این لحظات عمرا بتوانید از دست شیطان دربروید مگر اینکه به خدا پناه ببرید و خدا شما رو نجات بده. یعنی خود خدا در اون لحظه دخالت کنه و اتفاقا این جور مواقع آدم کاملا متوجه میشه که فضای دل و ذهن و... یهو عوض شد! و اصلا و ابدا این توفیق ترک گناه رو به خودش نسبت نده و با خودش نگو و تصور نکنه که «آره این گناه رو ترک کردم» بگه خدا نداشت و خدا اون کار رو نکرد. ببخشید پرحرفی و جسارت شد. تجربه خودم بود در حالی که باور نمی کردم از شر چنین معصیتی بشه راحت شد ولی واقعا با دخالت و دادن فرمون به دست خدا شد! و میشه! ممنونم

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! باید قلاده‌ی شیطان را باز نکرد تا میدان به دستِ واهمه نیفتد و او آزادانه و بدون قلاده هرکاری دلش خواست با ذهن و روان ما انجام دهد! موفق باشید